

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

SFS 2020:325

Publicerad
den 21 maj 2020

Utfärdad den 20 maj 2020

Regeringen föreskriver att 18 kap. 8 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) ska ha följande lydelse.

18 kap.

8 §¹ Skatteverket ska, utöver vad som följer av 17 § skattebrottslagen (1971:69), göra en anmälan till åklagare så snart det finns anledning att anta att någon har gjort sig skyldig till

1. brott enligt 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551),
2. brott enligt 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om trygghet av pensionsutfästelse m.m.,

3. givande av muta enligt 10 kap. 5 b § eller grovt givande av muta enligt 10 kap. 5 c § brottsbalken,

4. bokföringsbrott eller grovt bokföringsbrott enligt 11 kap. 5 § brottsbalken,

5. brott enligt 9 kap. 1–3 och 11 §§ brottsbalken, om gärningen har samband med lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete eller lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,

6. brott enligt 4 kap. 6 b §, 14 kap. 1–4 och 10 §§ eller 15 kap. 10–13 §§ brottsbalken, om gärningen avser uppgift eller handling i ärende hos Skatteverket, eller

7. brott enligt lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott.

En anmälan ska dock inte göras om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av något annat skäl inte behövs.

En anmälan ska innehålla uppgift om de omständigheter som ligger till grund för misstanken om brott.

I andra fall än som avses i första stycket 3 får anmälan i stället göras till en sådan särskild enhet inom verket som ska medverka vid brottsutredning, om

1. det inte finns skäl att anta att brottet kommer att leda till en annan påföljd än böter,

2. den misstänkte kan antas erkänna gärningen, och

3. den misstänkte har fyllt tjugoett år.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2020.

¹ Senaste lydelse 2019:106.

PER BOLUND

Martina Löfstrand
(Finansdepartementet)